

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12Csp/102/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819202064
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Judita Gabonaiová Hrenčuková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2020:7819202064.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou Mgr. Ing. Juditou Gabonaiovou Hrenčukovou, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej U. E.Y., narodenej XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, XXX XX S. V., v konaní o zaplatenie 198,48 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd z a v ä z u j e žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 163,48 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne: zo sumy 39,62 Eur od 31.08.2016 do zaplatenia, zo sumy 51,94 Eur od 29.09.2016 do zaplatenia, zo sumy 71,92 Eur od 29.10.2016 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 80,00 Eur, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd konanie z a s t a v u j e .

III. V časti náhrady paušálnych nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 Eur žalobu z a m i e t a .

IV. Súd p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov tohto konania podľa pomeru úspechu vo veci vo výške 46,14 % .

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou pôvodne domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 198,48 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne: zo sumy 39,62 Eur od 31.08.2016 do zaplatenia, zo sumy 51,94 Eur od 29.09.2016 do zaplatenia, zo sumy 71,92 Eur od 29.10.2016 do zaplatenia, zo sumy 29,00 Eur od 29.11.2016 do zaplatenia a zo sumy 6,00 Eur od 29.12.2016 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobca v žalobe poukázal na skutočnosť, že spoločnosť Telefónica O2 Slovakia, s.r.o. so sídlom Einsteinova 24, 851 01 Bratislava, (ďalej len „právny predchodca žalobcu“), Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 09.04.2018 postúpila na žalobcu pohľadávku voči žalovanej v žalovanej výške. Právny predchodca žalobcu so žalovanou uzavrel Zmluvu o poskytovaní verejných služieb dňa 03.03.2014, predmetom ktorej bolo poskytovanie telekomunikačných služieb podľa ustanovenia § 44 Zákona č.351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“), na podklade ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytovať žalovanej elektronické komunikačné služby. Žalovaná svojím podpisom Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zaviazala uhradiť právnemu predchodcovi žalobcu za dohodnuté služby cenu podľa platného cenníka právneho predchodcu žalobcu, a to v lehote splatnosti a vo výške určenej vo faktúre vystavenej

po konci toho ktorého zúčtovacieho obdobia. Žalovaná je fyzická osoba zapísaná v Živnostenskom registri a označená v Zmluve IČOm. Právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanej v súlade s platným cenníkom ceny za poskytnuté telekomunikačné služby a to faktúrou č.1135383936 na sumu 39,62 Eur so splatnosťou dňa 30.08.2016, faktúrou č.1139666297 na sumu 51,94 Eur so splatnosťou dňa 28.09.2016, faktúrou č.1142822195 na sumu 71,92 Eur so splatnosťou dňa 28.10.2016, faktúrou č.1145225290 na sumu 29,00 Eur so splatnosťou dňa 28.11.2016, faktúrou č.1147531330 na sumu 6,00 Eur so splatnosťou dňa 28.12.2016. Žalovaná ku dňu podania žaloby neuskutočnila žiadnu ani čiastkovú úhradu dlžnej sumy. Nezaplatením faktúry v lehote splatnosti riadne a včas sa žalovaná dostala vo vzťahu k žalobcovi v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka do omeškania, a preto si žalobca uplatnil zákonný úrok z omeškania z dlžných súm a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle 369c ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka za každú pohľadávku vyúčtovanú samostatnou faktúrou a to vo výške 80 Eur jednorazovo v zmysle § 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z..

3. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 12Csp/102/2019-56 zo dňa 03.12.2019, ktorý bol žalovanej doručený do vlastných rúk dňa 27.12.2019 a následne dňa 13.01.2020 bolo žalovanou doručené podanie označené ako Odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedla, že neuznáva nárok žalobcu. Súd nemal vydať platobný rozkaz, pretože ide o spotrebiteľský spor a zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a to v časti odplaty a ceny úveru, zmluvnú pokutu, obmedzenie služieb, poplatok za odpojenie, poplatky za upomienky. Uviedla, tiež že nedala súhlas na poskytovanie osobných údajov tretím osobám a postúpenie pohľadávky je neplatné nakoľko jej nebolo doručené. Žalovaná uviedla, že úver využívala na osobné účely, nie na podnikanie. Samotná skutočnosť, že bola pri podpise zmluvy označená ako podnikateľ, neznamena že konala v rámci predmetu svojho podnikania a teda že sa nejedná o spotrebiteľa. Rozhodujúce je preukázanie, či pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy skutočne konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Mala zato, že niet žiadnych racionálnych dôvodov, aby sa za spotrebiteľa nemohla považovať aj fyzická osoba živnostník, ak v čase uzatvorenia zmluvy nie je podnikajúcim subjektom ale využíva služby a tovary pre vlastnú potrebu. Záverom navrhla, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

4. Žalobca sa k podanému odporu vyjadril podaním zo dňa 12.02.2020, v ktorom špecifikoval uzavretú Zmluvu so žalovanou ako aj jednotlivé faktúry, ktoré boli žalovanej vystavené. Zároveň uviedol, že žalovaná dobrovoľne uzavrela s pôvodným veriteľom Zmluvu, ktorá je predmetom súdneho konania a nevidí žiadnu zákonnú prekážku, aby podaná žaloba bola prejednaná prostredníctvom skráteného konania. Vyjadril sa aj k tomu, že dojednanie obsahu zmluvy vopred na predtlačenom formulári, neznamena automaticky jej neplatnosť, pričom poukazyval aj na judikatúru, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.07.2018 č.k. 41CoSr/6/2018-188. Žalovaná nebola nútená uzatvárať zmluvu ako fyzická osoba - podnikateľ. Sama žalovaná mala záujem o program služieb pôvodného veriteľa Moja firma. Pôvodný veriteľ nemal odkiaľ získať informáciu o podnikateľských aktivitách žalovanej, pokiaľ mu ich sama pri uzatváraní neoznámila. Vzhľadom na uvedené považuje žalobca argument žalovanej, že zmluvu neuzatvára v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti za absurdný. Pokiaľ žalovaná trvá na kontrole neprijateľnosti zmluvných podmienok, je povinná tvrdiť, ktoré zmluvné podmienky sú podľa nej neprijateľné. V opačnom prípade by sa jednalo o abstraktnú kontrolu, ktorú môže vykonať len právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu. Čo sa týka námietky nedoručenia oznámenia o postúpení pohľadávky, žalobca oznámil, že pôvodný veriteľ listom zo dňa 25.04.2018 oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky a čom predložil súdu aj potvrdenie o odoslaní obyčajnou poštovou zásielkou. Zároveň žalobca zobral žalobu čiastočne späť v časti uplatnenej istiny vo výške 6,00 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania a v časti istiny vo výške 29,00 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania a upravil aj petit žaloby. Záverom uviedol, že žalovaná neuviedla skutočnosti ani nepredložila dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy.

5. Podľa ustanovenia § 267 ods. 3 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „Civilný sporový poriadok“) Okresný súd Rožňava zrušil uznesením č. k. 6Csp/77/2018-43 predmetný platobný rozkaz a následne vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

6. V zmysle ustanovenia § 290 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „Civilný sporový poriadok“) spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, na základe listinných dôkazov predložených žalobcom, v súlade s ustanovením § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku podľa ktorého pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

8. Podľa ustanovenia § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku vo, veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav.

10. Zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 03.03.2014 (ďalej len "Zmluva") vyplýva, že bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou označenou už v hlavičke zmluvy ako fyzická osoba - podnikateľ. V zmluve je uvedené IČO a DIČ žalovanej a obsahom bol dohodnutý program služieb O2 Moja firma, s dátumom aktivácie 03.03.2014.

11. Z faktúry č.1135383936 zo dňa 15.08.2016, splatnej dňa 30.08.2016 vyplýva, že žalobca fakturoval žalovanej sumu 55,62 Eur z titulu mesačných poplatkov a iných poplatkov za služby, vrátane poplatku O2 mobil +. Z faktúry č.1139666297 zo dňa 14.09.2016, splatnej dňa 28.09.2016 vyplýva, že žalobca fakturoval žalovanej sumu 67,94 Eur z titulu mesačných poplatkov a iných poplatkov za služby, za upomienku a poplatok za obmedzenie služieb, vrátane poplatku O2 mobil +. Z faktúry č.1142822195 zo dňa 14.10.2016 splatnej dňa 28.10.2016 vyplýva, že žalobca fakturoval žalovanej sumu 87,92 Eur z titulu mesačných poplatkov a iných poplatkov za služby, za upomienku a poplatok za obmedzenie služieb, vrátane poplatku O2 mobil +.

12. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 3955 vyplýva, že dňa 09.04.2018 došlo na k postúpeniu pohľadávok, špecifikovanej v žalobe a to zo spoločnosti O2 Slovakia, s.r.o. na spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s..

13. Z Oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 25.04.2018 adresovaného žalovanej zo strany právneho predchodcu žalobcu vyplýva, že jej bolo oznámené, že na základe zmluvy k referenčnému číslu 82901703, postúpila Zmluvou o postúpení pohľadávok č.3955 na postupníka, spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. celkovú výšku pohľadávky 198,48 Eur. Súčasťou je aj Podací hárok č. EPH125974796, z ktorého vyplýva odoslanie zásielky pre žalovanú dňa 26.04.2018,

14. Súd sa oboznámil aj s Výzvou k úhrade zo dňa 25.04.2018 a Pokusom o zmier zo dňa 07.05.2019.

15. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná a opodstatnená, a preto jej v celom rozsahu vyhovel. Nárok žalobcu na zaplatenie poplatkov za služby sa opiera o Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, faktúry za poskytnuté služby a o ustanovenia zákona č.513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, t.j. v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb (ďalej len "zákon č. 351/2011 Z. z.").

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17 . Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podobná definícia spotrebiteľa je vymedzená aj v § 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa citovaného ustanovenia spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

20. Podľa § 43 ods. 12 zákona č. 351/2011 Z. z., účastník je povinný

- a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb,
- b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry,
- c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

21. Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z., zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

22. Podľa ustanovenia § 44 ods. 8 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z., podnik môže odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

23. V danom prípade žalovaná bola jasne v spornej Zmluve označená ako podnikateľ s uvedením jej obchodného názvu, IČA a DIČ. Navyše v zmluve je jasne uvedené že predmetom zmluvy je program služieb O2 Moja firma. Z výpisu zo Živnostenského registra zo dňa 27.11.2019 vyplýva, že žalovaná v čase podpisu Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 03.03.2014 aktívne vykonávala podnikateľskú činnosť. Je potrebné si uvedomiť to, že nie je dôležité na aký účel v skutočnosti odberateľ program služby použil (teda či na súkromný účel), ale rozhodujúce je to na aký účel bol program služieb poskytnutý a či druhý účastník zmluvy uzatváral predmetnú zmluvu ako podnikateľ. Vyplýva to z vyššie citovaných zákonných ustanovení a napokon je to aj logické, keďže dodávateľ nemá možnosť overiť, na čo skutočne druhý účastník zmluvy službu použil a teda musí byť chránená jeho dobrá viera vyplývajúca z dohody s druhým účastníkom Zmluvy o dohodnutom programe služieb.

24. Súd pripomína, že aj podľa európskej judikatúry je potrebné chrániť dobrú vieru dodávateľa pri zmluvnom vzťahu s osobou, ktorá sa domáha priznania statusu spotrebiteľa. Napr. z rozsudku Súdneho dvora EÚ C-464/01 z 20.1.2005 vo veci Johann Gruber proti Bay Wa AG vyplýva, že súd za účelom posúdenia charakteru zmluvy (či ide o spotrebiteľskú zmluvu) musí zohľadniť všetky rozhodujúce skutkové okolnosti, ktoré objektívne vyplývajú zo spisu. Nie je potrebné zohľadňovať okolnosti, o ktorých mohol 2. účastník zmluvy vedieť pri uzatváraní zmluvy, s výnimkou prípadu, ak sa osoba, ktorá sa dovoláva postavenia spotrebiteľa, správala tak, že u 2. účastníka zmluvy mohla oprávnené vzbudiť dojem, že koná na podnikateľské účely. (rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 14Csp/197/2018 zo dňa 15.11.2019)

25. Žalovaná vlastne žiadny dôkaz o tom, že uzatvorila predmetnú zmluvu ako spotrebiteľ, okrem svojho vlastného tvrdenia, nepredložila a za tejto dôkaznej situácie súd nemohol dospieť k inému záveru, než ktorý bol prejavovaný v písomnej zmluve podpísanej samotnou žalovanou, pričom je potrebné uviesť, že už samotný program ktorý si žalovaná zvolila je označený ako Moja firma a teda niet pochybností že bol určený pre podnikateľov a na podnikateľské účely. Argumentácia žalovanej opierajúca sa o § 52 a násl. Občianskeho zákonníka alebo zákon č. 129/2010 Z.z. je preto nedôvodná.

26. Súd preto posúdil Zmluvu o poskytovaní verejných služieb podľa § 261 a násl. a § 409 a násl. Obchodného zákonníka. Nezistil pritom žiadny dôvod jej absolútnej neplatnosti, ktorú posúdil aj v zmysle všeobecných ustanovení o platnosti právneho úkonu - § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka. Z obsahu zmluvy je zrejmé, tak ako bolo vyššie uvedené že ide o zmluvu o poskytovaní verejných služieb podľa zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a podľa ustanovení o obchodných záväzkových vzťahoch, konkrétne kúpnu zmluvu podľa Obchodného zákonníka. Keďže žalovaná uzatvárala zmluvu v postavení fyzickej osoby -

podnikateľa a na podnikateľské účely, nemôže ísť o zmluvu spotrebiteľskú ale jedine o kúpnu zmluvu uzavretú podľa Obchodného zákonníka, kedy žalobca poskytol žalovanej telekomunikačné služby ako tovar. Z uvedeného vyplýva, že na predmetnú Zmluvu sa nevzťahujú ustanovenia právnej úpravy spotrebiteľských úverov ani sa žalovanej nepriznáva postavenie spotrebiteľa, tak ako tým stále argumentuje a preto nie je možné ani posudzovať, či predmetná zmluva obsahuje náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch a nejedná sa ani o spotrebiteľský vzťah a to vzhľadom na zákonné kritériá obsiahnuté v § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka. Uvedená zmluva jednoznačne nenapĺňa zákonné kritériá spotrebiteľskej zmluvy podľa Občianskeho zákonníka. Žalovaná v konaní nepreukázala pochybenia pri uzatváraní zmluvy, či akéhokoľvek omylu pri vstupe do záväzkového vzťahu so žalobcom, ani to, že by bola nútená do uvedeného záväzkového vzťahu vstúpiť. Rovnako nebolo pre tento typ zmluvy v rámci ustálenej súdnej praxe nikdy súdmi judikované, že by práve tento typ zmluvy bol plošne používaný ako štandardná typová zmluva, ktorá zakladá nekalú obchodnú prax žalovaného a je tak zakázaná. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanej zo strany právneho predchodcu žalobcu zasielané poštou, o čom svedčí aj priložený podací hárok.

27. Vzhľadom na vykonané dokazovanie a citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, Zmluva o poskytovaní verejných služieb zo dňa 03.03.2014 bola v plnom súlade s príslušnými na vec sa vzťahujúcimi právnymi predpismi. Zmluva je v plnom súlade s požiadavkami kladenými príslušnými právnymi predpismi, neabsentujú v nej žiadne žalovanou namietané údaje, nie sú v nej žiadne neprijateľné podmienky, zmluvné dojednania nie sú v rozpore so zákonom ani dobrými mravmi a teda zmluva netrpí neplatnosťou.

28. Medzi stranami bola uzatvorená Zmluva o poskytovaní verejných služieb dňa 03.03.2014, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanej dohodnuté programy služieb, avšak tá cenu za poskytnuté služby v lehote splatnosti nezaplatila. Súd preto z titulu nedoplatku na vyfakturovaných poskytnutých službách a iných poplatkoch, ktoré žalobca žiadal v nižšej sume ako vyplýva z predložených faktúr, priznal žalobcovi plnenie vo výške 163,48 Eur.

29. V zmysle § 369 ods. 1,2 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

30. V zmysle § 1 ods. 1,2 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka v platnom znení, sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky¹⁾ platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania s plnením peňažného záväzku.

Namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej podľa odseku 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky¹⁾ platnej k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka omeškania zvýšenej o osem percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania sa použije počas celého tohto kalendárneho polroka omeškania.

31. Žalovaná sa s plnením fakturovaných súm dostala do omeškania, preto ju súd zaviazal k zaplateniu úrokov z omeškania tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku, t. j. v zmysle ustanovenia § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka v spojení s ust. § 1 ods. 2 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka v platnom znení.

32. Súd ďalej zaviazal žalovanú aj na zaplatenie paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 Eur v súlade s ust. § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s ust. § 2 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z.. Žalobca si uplatnil paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 80,00 Eur za každú pohľadávku vyúčtovanú samostatnou faktúrou. Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona <<https://www.epi.sk/zz/1991-513>> je 40 Eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania. Súdu nie je zrejme akým výpočtom dospel žalobca k sume 80,00 Eur, ani na základe akého ustanovenia vychádzal pri svojom tvrdení, že

má nárok na paušálnu náhradu nákladov za každú pohľadávku vyúčtovanú samostatnou faktúrou. Na základe uvedeného potom súd priznal žalobcovi paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu ohľadom náhrady paušálnych nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 Eur zamietol.

33. Žalobca zobral žalobu čiastočne späť, ohľadom sumy 35,00 Eur a prislúchajúceho úroku z omeškania a to bez uvedenia dôvodu. Súd konanie v tejto časti zastavil v súlade s § 144 a 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

34. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, § 256 ods. 1 CSP podľa ktorého: Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane; v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Žalobca bol v konaní úspešný na 73,07 % a žalovaná bola úspešná na 26,93 %, pričom čiastočné zastavenie konania bez uvedenia dôvodu procesne zavinil žalobca a preto v tejto časti bola úspešná žalovaná. Pomerná náhrada podľa úspechu vo veci patrí žalobcovi vo výške 46,14 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa

nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z. - Exekučného poriadku).